

felte lignende Poster, som det havde paatænkt at overføre til Vedligeholdelsesarbejderne, under den afholdte Conference viist sig saa imødekommende, at jeg troer at kunne komme ud med, hvad der nu efter den foreliggende Betænkning vil blive bevilget, deels ved at indskrænke de paatænkte Reparationer og deels ved at afholde det Tilbageblivende af Vedligeholdelses-Udgifterne. — Under Nr. 18 findes en Opfordring til i den næste Finantslov at forelægge en uolagtligere Forklaring med Hensyn til de dernævnte Forhold, men der er for Tiden ikke gjort nogen Indstilling. — Med Hensyn til, hvad der omtales under Nr. 19, har jeg stillet et Endringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget og som vil findes paa den fremlagte Liste under Nr. 11. Det vil være i det høitærede Things Grundring, at i de første Finantslove blev der bevilget Restsummen af et stort Beløb til et meget storartet Foretagende, nemlig Decoreringen af det saakaldte Christian den Ades Capel i Roeskilde Domkirke, som tilhører Staten. Dette Arbejde var overdraget en dertil udseet Kunstner, Maleren Eddelin, men da han døde, var der deels i Diebliffet Ingen, man kunde overdrage at fortsætte Arbejdet, og deels viste den tidligere Beregning af den hele Bekostning sig som aldeles urigtig. Det viste sig, at der behøvedes en meget større Sum. Denne var Thinget ikke tilbøielig til at bevilge, og Regjeringen end ikke dengang tilbøielig til at foreslaae, da der, som sagt, ikke var nogen Kunstner, som man vilde betroe Arbejdet. Nu staaer dette Arbejde derude neppes halvt færdigt, og Kapellet er opfyldt med en Mængde Stilladser. Imidlertid er en af vore berømteste Kunstnere nu maaskee villig til at fuldføre Arbejdet; men førend man kan tænke derpaa, og navnlig paa Overslag, ere visse Forberedelser nødvendige. Der er da indkommet Forslag, nærmest udgaaet fra en meget agtet Mand, nemlig Conferentsraad Thomsen, der gaar ud paa, at man skulde gjøre nogle Portraitter fra Christian den Fjerdes Tid færdige, som mangle i den øverste Frise omkring Kapellet, og, naar disse vare færdige, kunde man borttage Stilladserne, hvortil ialt vilde medgaae circa 2000 Rd. Dernæst skulde man

gen af Kapellet ved Omflytningen af en Statue, som er anbragt der, m. v. Til disse Forberedelser samt nogle andre dermed forbundne Foretagender vil der tilsammen medgaae en Sum af nogle 100 Rd., og først da, naar de fornævnte Arbejder ere færdige, kan man gjøre et Overslag over, hvad det hele store Kunstarbejdes Tilendbringelse vil koste; og saa berøer det jo paa Thinget og Regjeringen, om man vil gaar videre. Man vil da i alt Fald have stillet Sagen paa et høilidgere Standpunkt, end den nu er. Efterat jeg derhos havde erfaret, at flere her i Thinget billigede det fra Conferentsraad Thomsen udgaaede, nu fremskillede Forslag, fandt Indenrigsministeriet sig foranlediget til at fremkomme med den Indstilling, at der maatte udgives til denne Anvendelse 2,807 Rd., hvoraf $\frac{2}{5}$ falder paa Kongeriget.

Hvad angaaer Udgifterne under Nr. 20, da skal jeg heller ikke erklære mig imod, at disse Poster for Tiden bortfalde. De mindre af disse Udgifter kunne maaskee afholdes af Vedligeholdelseskommissionerne, og hvad den største angaaer, maa man see at hjælpe sig til det følgende Finantsaar.

Til Slutning skal jeg endnu tillade mig et Par Ord med Hensyn til Aalborg Slot. Udvalgets Indstilling gaar ud fra, at man ikke kan undgaae denne Regulering af Gravene om Aalborg Slot, hvilket ogsaa vedkommende Retskyndige, der have haft med Sagen at gjøre, ansee for uundgaaeligt. Aalborg Commune har imidlertid nu gjort flere nye Paastaaender — det er en noget streng Commune — saasom, at man ogsaa skulde opfylde en Aa, som løber ud i Graven, og endvidere foretage nogle flere Arbejder; men dette agter Indenrigsministeriet at modsætte sig og vil hellere om saa skal være — procedere om det Hele. Jeg skulde iøvrigt ikke troe, at Kommunen vil vedblive disse sidste Paastaaender. Man har nu vel meent, at man aldeles skulde søge at undgaae Udgifter ved Slotsbygningen ved denne Bygnings Salg; et Salg, der allerede tidligere har været meget omventileret, og hvormed der endog har været gjort Forestilling til Hs. Maj. Kongen. Det er imidlertid under denne Sag oplyst, at den nærværende Amtmand, ifølge sin Bestalling, har en virkelig Ret til at boe